

Od fíkovníku si vezměte poučení: Když už jeho větve raší a vyráží listí, víte, že léto je blízko. Tak i vy, až uvidíte, že se toto děje, vězte, že ten čas je blízko, přede dveřmi. Amen, pravím vám, že nepomine toto pokolení, než se to všechno stane. Nebe a země pominou, ale má slova nepominou. (Marek 13,28-31)

15. prosince 2021

Milé sestry a bratři,

nyní v zimním období k nám fíkový strom na dvoře soukenické modlitebny mluví více než jindy. Je doba vegetačního klidu, nic neraší, neukazují se vůbec žádné listy natož zárodky čerstvého ovoce, a ještě docela dlouhou dobu tomu tak bude. Není ale prázdný, na vrcholcích větví, kam nikdo nedosáhl, zůstaly plody z poslední úrody.

Pro leckoho je pohled na naše soukenické společenství totožný s tím, co nyní vidíme před naší modlitebnou. Holé větve a už jen docela málo ovoce či výsledků požehnané práce předcházejících generací. To nejlepší z působení Aloise Adlofa, Františka Zdychynce, Josefa Michala či Miloslava Košťála a dalších kazatelů je sklizeno, zůstalo jen maličko zbytků a nic z toho, co bylo, se už nevrátí. Nezbyvá než se alespoň ještě pokusit natáhnout a poslední zbylé plody jejich požehnané služby pro sebe utrhnout, protože kdo ví, co bude dál...

Fíkový strom k nám ovšem mluví velmi nadějnou řečí, stejně jako Ježíš. Máme přece zkušenosti s tím, že po čase vegetačního klidu začne větvemi proudit nová míza a strom, který se dnes jeví spící a bez požehnání, vyraší a my budeme vědět, že se blíží léto a přijde nová úroda. Podobná té z časů Adlofa a jeho následovníků, ale zároveň jiná, čerstvá, mladá. Nebude to proto, že si vyhrneme rukávy a pomůžeme lístečkům a novým plodům, aby rychleji vyrostli, bude tomu tak proto, že v církvi je stále přítomen Duch svatý. V pravý čas rozproudí životodárnou sílu do všech větví a větvíček sboru, aby nakonec přišlo i nové ovoce, které zatím nikdo neviděl.

Přesto ale něco můžeme udělat – můžeme věřit a důvěřovat, že Pán církve dá nový život. Můžeme věřit v moc Ducha svatého více než v moc a sílu našich schopností. Můžeme pokojně očekávat na požehnání, které nás čeká. Můžeme také vyhlížet proměnu větví se zbytky ovoce v nové čerstvě zelené listí, které dá zazelenat celému stromu. Můžeme se těšit na skvělé ovoce, které bude chutnat každému, kdo se setká s naším sborem – jako například moc chutná milému pošťákovi, který s dopisy pravidelně zavítá na náš dvůr. Můžeme vděčně vzpomínat na mocné působení Ducha v časech minulých, ale stejně tak se radostně modlit i děkovat za to, že přijde doopravdy něco nového, co přesahuje naše možnosti.

Zůstává ovšem otázka, kterou kdysi Ježíš položil svým učedníkům: „Nalezne Syn člověka víru na zemi, až přijde?“ Pohled na fíkový strom a třeba i na náš sbor by nás neměl uvést do malomyslnosti, neměli bychom vzdychat nad uvařeným listím a zbytečky ovoce, ale měli bychom důvěřovat Bohu, který když dal život stromu, dal ho i církvi, a jako jistě vyraší nový život v přírodě, vyraší i v našem sboru.

Třeba něco z této naděje budeme moci zahlédnout už tuto neděli při Dětské vánoční slavnosti, na kterou vás srdečně zveme. A třeba nás bude fíkový strom inspirovat k modlitbám, když se sejdem před nedělní bohoslužbou ve Spolku nebo prostřednictvím počítače na adrese: <https://us02web.zoom.us/j/86144540815?pwd=VIR4K2R3ZU1iQ3c3ZWpOeTUzY0hpUT09> (meeting ID: 861 4454 0815 a passcode: 772522). Podobně pak můžeme v 11:30 hodin využít stejného spojení, abychom se uviděli při nedělní „kávě“ s těmi, kteří nemohli přijít na slavnost. Rozhodně se ale vzájemně povzbuzujme ve víře, lásce a naději.

Pán s Vámi

Bronislav Matulík